

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.077 van 5 december 2003
in de zaak A. 144.742/XIV-17.832.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger
 van hun minderjarig kind Laura ALEXANDRU,
 die wonen te 1600 SINT-PIETERS-LEEUEW,
 Vorstsesteenweg 101

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Roemeense nationaliteit, op 30 november 2003 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de bevelen om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 november 2003;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in een enig middel de schending opwerpen van het evenredigheidsbeginsel en van artikel 8 van het E.V.R.M.; dat zij in essentie aanvoeren dat de eerste verzoekende partij sedert april 2003 een opleiding vormt aan de “Akademie voor Beeldende Kunsten”, dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap het Roemeense diploma mechanica van de tweede verzoekende partij gelijkwaardig heeft verklaard en dat de verzoekende partij het attest van basiskennis voor het voeren van een zelfstandige zaak heeft verworven, dat de dochter van de verzoekende partijen het vijfde leerjaar heeft voltooid in Ruisbroek en dat een terugkeer naar Roemenië ernstige gevolgen zou hebben voor het kind, dat de tweede verzoekende partij een arbeidsvergunning zal krijgen en dat het bevel om het land te verlaten niet evenredig is met het beoogde doel;

2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing steunt op het feit dat de verzoekende partijen gedurende meer dan drie maanden in het Rijk verblijven zonder over de vereiste documenten te beschikken; dat de verzoekende partijen dit motief prima facie niet weerleggen met de loutere opmerking dat zij niet visumplichtig zijn; dat een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet prima facie geen schending van het privé-leven kan inhouden en bijgevolg evenmin van artikel 8 van het E.V.R.M.; dat het aanvatten van allerhande cursussen prima facie geen vrijbrief vormt om niet aan de voorwaarden van de verblijfswetgeving te voldoen; dat de verwijzing naar de aanwezigheid van de elfjarige dochter Laura niet dienend is nu de verzoekende partijen in april 2003 naar België zijn gekomen en hun dochter Laura slechts in augustus 2003 hebben laten komen; dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de bestreden maatregel in een onredelijk verband staat tot het beoogde doel, a fortiori niet nu er geen sprake is van een “gedoogd verblijf”, gezien de reeds in het verleden gegeven bevelen om het grondgebied te verlaten; dat het enige middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat

deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.